

således som man officielt gør det i Danmark, frem for at fokusere midlerne på opbygning af forbrændingskapacitet i udviklingslandene og Østeuropa. MIKA-midler og andre bistandsmidler kan desuden anvendes til at hjælpe udviklingslandene og Østeuropa til at undgå internationalt prioriterede miljøgifte, eksempelvis POP'erne, de svært nedbrydelige organiske miljøgifte (pesticider, industrikemikalier og industrielle biprodukter), som nu bliver genstand for international regulering under FN. Generelt bør regeringen arbejde for politisk og praktisk tilslutning til generationsmålet blandt de lande, Danmark yder miljøbistand til. Dette vil være en logisk opfølgning af den danske indsats i Baselkonventionen (fremme af affaldsminimering og renere teknologi og forbud mod eksport af miljøfarligt affald til ikke-OECD-lande), PIC-konventionen og den kommende POP-konvention m.m.

OECD-landenes omgang med farlige kemikalier påvirker det arktiske miljø og den arktiske kultur. Forslagsstillerne ønsker, at de nordatlantiske og arktiske dele af rigsfællesskabet får den bedst mulige baggrund for at deltage i rigsfællesskabets, de nordiske og de internationale forhandlinger om havforurening og om gennemførelsen af generationsmålet og på alle måder får adgang til beslutningsprocesser, som den danske regering har adgang til.

Det foreslås således, at samarbejdet med ligesindede lande opprioriteres med hensyn til konkretisering af generationsmålet, gruppeklassificering og positivlister inden for anvendelsesområder, udfasningsplaner, afviklingslister, mærkning, kontrol og overvågning samt koordinering af forslag til internationale og regionale fora. Miljøbistanden prioriteres til de lande,

der ønsker at tilslutte sig generationsmålet, frem for at opbygge infrastruktur til en forurenende industri, som ikke hører hjemme i et bæredygtigt samfund.

Grønland og Færøerne sikres involvering og deltagelse i alle fora, der influerer kemikalietrykket i Arktis og Nordatlanten.

Afsluttende bemærkninger

Beslutningsforslaget er ikke udtømmende. Andre elementer i en strategi for at nedbringe kemikalietrykket er udeladt, fordi de allerede er under diskussion eller behandling. Det gælder den produktorienterede miljøindsats, som Miljøstyrelsen redegjorde for i februar 1998, (jf. Miljø- og Planlægningsudvalget, 1997-98, 1. samling, Alm. del - bilag 718), offentlig grøn indkøbspolitik, som er genstand for et selvstændigt beslutningsforslag nr. B 43, regeringens lovforslag nr. L 18 om tilskud til renere produkter m.v. samt grønne afgifter og gebyrer. Det er klart, at de øgede aktiviteter i dette beslutningsforslag kun kan realiseres gennem tilførsel af flere ressourcer til Miljøstyrelsens kemikalieindsats.

Handlingsplanerne mod PVC og phthalater er ligesom Affald 21 udsat, og dette beslutningsforslag forholder sig heller ikke direkte til diskussionen om placering af det overordnede ansvar for sundhed og miljø i ét ministerium og heller ikke til den vigtige og nødvendige særlige indsats til beskyttelse af børn og fostre. Med hensyn til sidstnævnte har forslagsstillerne siden efteråret 1997 forsøgt at få regeringen til at fastlægge dette ansvar og iværksætte en særlig indsats for at beskytte børn og fostre mod kemikalietrykket.

Skriftlig fremsættelse

Steen Gade (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedbringelse af kemikalietrykket.

(Beslutningsforslag nr. B 44).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.